

חובר ע"י הנהגת דר"ג

היכל העצמאות

בהיכל העצמאות הכריז דוד בן גוריון ב- ה' באייר תש"ח (1948) על הקמת מדינת ישראל. בבניין היסטורי זה שכן בעת ההיא מוזיאון תל אביב לאמנות. קודם לכן, עד לשנת 1936, היה זה ביתו הפרטי של ראש העירייה הראשון, מאיר דיזנגוף.

בתמונת הגרלת המגרשים לאחוזת בית (ר' גלריית המחשות - תל אביב), נראית דמות עומדת על ראש הגבעה. האגדה מספרת כי הדמות היתה לא פחות מאשר יהודי מומר, אשר בא לחזות במו עיניו ב"יהודים המשוגעים" החפצים להקים עיר בלב החולות. "לא תצליחו!" קרא שוב ושוב ממרומי הגבעה להמון המתקהל למרגלותיה, "לא תצליחו להקים כאן עיר!"

ובכן, ההיסטוריה הוכיחה קצת אחרת: בדיוק במקום בו עמד אותו משומד נבנה לימים ביתו של ראש העיר הראשון, מאיר דיזנגוף, אשר בביתו לימים יכריז דוד בן גוריון על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל.

שדרות רוטשילד לא היו פעם שטוחות וישרות. למעשה שוכנת השדרה על פני בקעה עמוקה, אותה החליטו ראשוניה של העיר פשוט להעלים: כל אחד התחייב לשפוך אל הבקעה הגדולה מדי יום כ-100 שקי חול, וכך אט-אט נתמלאה הבקעה והיה העקוב למישור.

ש"י עגנון, בספרו "תמול שלשום", מתאר את תהליך "הפיכת העקוב למישור" בתל אביב:

החמה לוהטת ומלהטת והחול מבעבע והולך. מקיצת הבוקר ועד לשקיעת החמה עומדים להם חברינו עד לטבוריהם בחול ועוקרים הרים וממלאים עמקים וסוללים דרכים ומְכַבְּשִׁים כבישים. הרים וגבעות נתלשים, ועמקים ובקעות מתמלאים, הלטאות ונחשים בורחים ועורבים ובני עורבים פורשים כנפיהם למעלה ופורחים להם ונמלטים. קרוניות קרוניות רצות במרוצה, וחברינו מלווים אותן בשיר, סוחטים בגדיהם מן הזיעה ומנגבים אותם בְּחֶמָה. עשרים חברינו, שהיו עטופים בלויי סחבות וצהובים מן הקדחת, עומדים עירומים למחצה וששים בעבודתם ושמחים בבניינם.

סיפור (מופיע בבנק הסיפורים)

□ **"הבית הסודי שבו הוקמה מדינת ישראל"**

כיצד לא הצליחו מארגני טקס העצמאות להסתיר את העובדה שהוא יתקיים בבית דיזנגוף?

גלריית המחשורת:

שדרות רוטשילד ב-1920

ידיעוּת אחרונות
 ב"4 אה"צ ותלם מרינת ישראל
 כוחות יהודיים נכנסו ל...
 פתח תקוה...
 סכר...
 דוד...
 אש...
 חומות...
 חומות...
 חומות...

ההכרזה בעיתונות

בית דיזנגוף עם תום בנייתו

השדרה ביום ההכרזה